

[Carsten Andersen]

bestyrelsen beslutte, at der kun må anvendes 10.000 kr. på boligrenovering til en handicappet? Eller er det noget, der kan afgøres selvstændigt i disse udvalg, personsagsudvalgene? Hvor ligger selvstændigheden for de udvalg? Eller vil de blive marionetdukker fuldt og helt? Det er et problem, som endnu ikke er afklaret.

Jeg synes, det er et problem, hvis Folketinget vedtager en lovgivning om sådan nogle fundamentale ting, så at de folk, som er afhængige af en ordentlig bistandsrådgivning og vejledning, og også de politikere, som går ind i de udvalg, bliver skudt ned bagfra, når de er i gang med at lave et ordentligt stykke socialt arbejde.

Socialministeren (Aase Olesen):

For ikke at der skal opstå misforståelser, vil jeg gerne sige, at når jeg sagde, at der ikke var sket noget med hensyn til SSP-samarbejdet, vedrørte det forholdet mellem de kommunale forvaltninger og politiet. Men det er klart, at der sker noget inden for de kommunale forvaltninger. Det er formålet med dette. Det er klart, at man med hensyn til den del af SSP-samarbejdet, der ellers lå i en skolekommission eller i et socialudvalg, selvfølgelig til gavn for familierne kan udveksle oplysninger, hvis de ligger i samme udvalg. Det er faktisk meningen med det.

Jeg kan ikke rigtig forstå, at SF med sin indstilling til sociale sager kan have så meget imod, at man prøver at få belyst en sag fra alle sider.

Jeg synes nok, at det her er ved at blive et juridisk skoleridt. Man glemmer fuldstændig, at der er tale om menneskelige hensyn og opgaver, der skal løses, og at der er brug for nogle helhedsbetragtninger, når man afgør ting.

Med hensyn til, hvorvidt en kommunalbestyrelse kan vedtage noget om en handicappets ansøgning, mener jeg, at det ligger fuldstændig klart, og det er sagt mange gange, at det kan kommunalbestyrelsen ikke. Den kan lægge nogle generelle retningslinjer, men kompetencen til at afgøre den enkelte sag ligger i det særlige udvalg. Vi skal gerne gentage det.

Jeg synes ikke, vi skal fortsætte denne diskussion her; det kan vi gøre i udvalget mellem anden og tredje behandling.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Det er meget muligt, at det, vi foretager os

nu, er bedre egnet for en udvalgsbehandling, men alligevel kan jeg ikke lade være med at sige til socialministeren, at vi skam også er interesserede i, at en sag bliver belyst fra alle sider. Vi mener ikke, at vi er ude i juridisk skoleridt.

Det, vi gerne vil sikre os, er, at en borger kan henvende sig til en socialrådgiver i den kommunale forvaltning med et dybt personligt problem og være sikker på, når vedkommende går ud gennem døren igen, at de oplysninger, der er blevet givet, ikke bliver givet videre til andre dele af det kommunale system, uden at man har indhentet samtykke. Vi mener faktisk, at det er ret fundamentalt for tilliden til det sociale område, at den mulighed foreligger.

Kompetenceforholdet mellem kommunalbestyrelser og de udvalg, der skal nedsættes, gjorde socialministeren stadig væk ikke lysende klart. Vi spørger om ét, og socialministeren svarer på noget andet.

Vi har forstået, at alt, hvad der hedder afgørelser om ydelser til enkeltpersoner, ligger hos det pågældende udvalg; det kan en kommunalbestyrelse ikke blande sig i. Men det, vi ønsker at få defineret, er: Hvad ligger der i, at en kommunalbestyrelse kan fastlægge generelle retningslinjer? Betyder det f.eks., at en kommunalbestyrelse kan beslutte, at med hensyn til boligindretning for handicappede må udgifterne ikke overstige f.eks. 20.000 eller 80.000 kr. i hvert enkelt tilfælde?

Det mener jeg sagtens kan fortolkes som en generel retningslinje, og det er en af de ting, vi gerne vil have svar på: Betyder det det? Kan en kommune gøre det?

Et andet eksempel, vi har brugt, er § 48, stk. 3-ordningen om praktisk medhjælp til handicappede, hvor der allerede er problemer i dag med, at man eksporterer forskellige retningslinjer til hinanden. Er det sådan efter lovforslaget, at det er kommunalbestyrelsen, der kan beslutte retningslinjer for § 48, stk. 3-ordningen for praktiske medhjælpere, hvorefter man kun må bevilge f.eks. 20 timer eller 40 timer om ugen? Er det det, der ligger i det?

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Da socialministeren var heroppe for et øjeblik siden for at forklare, hvorfor man nu fjerner den yderligere beskyttelse, der er nævnt i bilaget til betænkningen om fortrolige oplys-